

سید بن طاوس در مهج الدعوات از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم نمایم به خلیفه بعد از خود و ترک نمایم این دعا را تا حق تعالی را ملاقات نمایم و فرمود که یا علی هر صبح شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت این دعا را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آنرا فرمود هر که طالبست رجوع به کتاب مهج نماید و دعا این

است

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ

ستایش مخصوص خدایی است که نیست معبودی جز او پادشاه بر حق آشکار آن مدبری که وزیر و کمک کاری ندارد

وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ الْأَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ

و نه با مخلوقی از بندگانش مشورت کند، آغازی که به وصف در نیاید و آنکه پس از فنای

الْخَلْقِ الْعَظِيمِ الرَّبُّوبِيَّةِ نُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَ فَاطِرُهُمَا

خلق باقی است آن خدایی که مقام ربوبیتش بس بزرگ است روشنی آسمانها و زمینها و آفریننده آنهاست

و مُبْدِئُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَ فَتَقَهُمَا فَتَقًا فَقَامَتِ السَّمَاوَاتُ

و پدیدآورنده آنهاست بدون پایه و ستون آنها را آفرید و به نحو خاصی آنها را از هم گشود پس آسمانه

طَائِعَاتٍ بِأَمْرِهِ وَاسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِأَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا

مطیعانه به امرش ایستادند و زمینها نیز با میخهایش (کوهها) بر زیر آب مستقر شدند سپس برآمد

رَبُّنَا فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي

پروردگار ما در آسمانهای بلند آن بخشاینده که بر عرش مستولی است از آن اوست هر چه در

السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى فَأَنَا أَشْهَدُ

آسمانها و هر چه در زمین و هر چه مابین آن دو و آنچه در زیر کره خاک است پس من گواهی دهم

بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَ لَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ وَ لَا مُعِزَّ

که براستی تویی خدایی که هر چه را پست کردی کسی بلندش نتواند کرد و هر چه را بلند کردی کسش پست نتواند کرد

لِمَنْ أَدَلَّتْ وَ لَا مُذِلَّ لِمَنْ أَعَزَّتْ وَ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لَا مُعْطِيَ

هر که را خوار کردی کسش عزت نتوان داد و هر که را عزت دادی کسی خوارش نتواند آنچه را داد

لِمَا مَنَعْتَ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُنْتَ إِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَاءً مَبْنِيَّةً وَلَا

جلوگیر ندارد و آنچه را جلوگیری کردی کسی نتواند بدهد و تویی خدایی که معبودی جز تو نیست بودی تو هنگامی که نه آسمان

أَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَلَا شَمْسٌ مُضِيَّةٌ وَلَا لَيْلٌ مُظْلِمٌ وَلَا نَهَارٌ مُضِيٌّ

ساخته ای بود و نه زمین گسترده ای و نه خورشید درخشنده ای و نه شب تاریک کننده ای و نه روز روشنی دهنده ای

وَلَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ وَلَا جَبَلٌ رَاسٍ وَلَا نَجْمٌ سَارٍ وَلَا قَمَرٌ مُنِيرٌ وَلَا رِيحٌ

و نه دریای مواجی و نه کوه استواری و نه ستاره سیر کننده ای و نه ماه تابناک و نه بادی

تَهْبٌ وَلَا سَحَابٌ يَسْكُبُ وَلَا بَرْقٌ يَلْمَعُ وَلَا رَعْدٌ يُسَبِّحُ وَلَا رُوحٌ

وزان و نه ابری بارنده و نه برقی درخشنده و نه رعدی به تسبیح غرنده و نه جانی که

تَنْفَسُ وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ وَلَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ وَلَا مَاءٌ يَطْرُدُ كُنْتَ قَبْلَ

دم زند و نه پرند ای که پرواز کند و نه آتشی که روشن گردد و نه آبی که روان گردد بودی تو پیش از

كُلِّ شَيْءٍ وَ كَوْنَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَ قَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ ابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ

هر چیز و همه را تو هستی دادی و بر هر چیز قادر و توانا گشتی همه اشیاء را تو پدید آوردی

وَ أَعْنَيْتَ وَ أَفْقَرْتَ وَ أَمَتَّ وَ أَحْيَيْتَ وَ أَضْحَكْتَ وَ أَبْكَيْتَ وَ عَلَى

توانگر کنی و فقیر گردانی و بمیرانی و زنده کنی و بخندانی و بگریانی و بر

الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ فَتَبَارَكْتَ يَا اللَّهُ وَ تَعَالَيْتَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا

عرش مستولی هستی پس منزهی تو ای خدا و برتری ، تویی خدایی که معبودی جز تو نیست

أَنْتَ الْخَلَّاقُ الْمُعِينُ أَمْرُكَ غَالِبٌ وَ عِلْمُكَ نَافِذٌ وَ كَيْدُكَ غَرِيبٌ

آن آفریننده مددکار فرمانت پیروز و دانشت نافذ و کید و مکر عجب و غریب

وَ وَعْدُكَ صَادِقٌ وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ حُكْمُكَ عَدْلٌ وَ كَلَامُكَ هُدًى

و وعده ات راست و گفتارت درست و حکمت عدل و داد و کلامت هدایت و ارشاد

وَ وَحْيُكَ نُورٌ وَ رَحْمَتُكَ وَاسِعَةٌ وَ عَفْوُكَ عَظِيمٌ وَ فَضْلُكَ كَثِيرٌ

و وحیت نور و رحمت پهناور و گذشتت بس بزرگ و فضل و کرمت بسیا

وَ عَطَاؤُكَ جَزِيلٌ وَ حَبْلُكَ مَتِينٌ وَ أَمْكَانُكَ عَتِيدٌ وَ جَارُكَ عَزِيزٌ

و عطا و بخشش بسی فراوان و رشته توسل به تو محکم و امکان (وسائل جور کردن) تو مهیا است پناهنده به تو نیرومند

و بَأْسُكَ شَدِيدٌ وَ مَكْرُكَ مَكِيدٌ أَنْتَ يَا رَبُّ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى

و انتقام و کیفیت سخت و مکر و کیدت زیرکانه است تو ای پروردگار من مرجع هر شکایت

و حَاضِرٌ كُلِّ مَلَأٍ وَ شَاهِدٌ كُلِّ نَجْوَى مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ مُفْرَجٌ كُلِّ حُزْنٍ

و حاضر در هر انجمن و مطلع از هر سخن درگوشی، حد نهایی هر حاجت، برطرف کننده هر اندوه،

غَنِي كُلِّ مَسْكِينٍ حِصْنٌ كُلِّ هَارِبٍ أَمَانٌ كُلِّ خَائِفٍ حَرِيْرُ الضُّعْفَاءِ

توانگری هر بینا، دژ محکم هر فراری، امان بخش هر ترسناک، پناهگاه ضعیفان،

كَنْزُ الْفُقَرَاءِ مُفْرَجُ الْغَمِّاءِ مُعِينُ الصَّالِحِينَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

گنج فقیران، غمگشای غمزدگان یاور نیکان و نیک رفتارانی این است خدا پروردگار ما که معبودی جز او نیست

تَكْفِي مِنْ عِبَادِكَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَ أَنْتَ جَارٌ مَنْ لَأَذَّ بِكَ

هر بنده ای از بندگانت که بر تو توکل کند او را کفایت کنی و تویی پناه کسی که به تو

وَ تَضَرَّعَ إِلَيْكَ عِصْمَةٌ مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ نَاصِرٌ مَنْ انْتَصَرَ بِكَ تَغْفِيرٌ

پناه آورد و تضرع و زاری به درگاهت کند، نگهدار آنی که از تو نگهداری خواهد و بار آنی که از تو یاری طلبد، بیامری

الذُّنُوبَ لِمَنْ اسْتَغْفَرَكَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ عَظِيمُ الْعُظَمَاءِ كَبِيرُ الْكُبَرَاءِ

گناهان کسی را که از تو آمرزش خواهد، مسلط بر همه گردنکشان برتر (از همه) برتران بزرگ همه بزرگان

سَيِّدُ السَّادَاتِ مَوْلَى الْمَوَالِي صَرِيحُ الْمُسْتَصْرِخِينَ مُنْفَسٌ عَنِ

آقای آقایان سرور سروران دادرس دادخواهان غم زدای

الْمَكْرُوبِينَ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَسْمَعُ السَّامِعِينَ أَبْصَرُ

غمندگان اجابت کننده دعای درماندگان شنواترین شنوندگان بیناترین

النَّاظِرِينَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ خَيْرُ

بینایان عادلترین حاکمان سریع ترین حسابگران مهربانترین مهربانان بهتری

الْغَافِرِينَ قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ مُغِيثُ الصَّالِحِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

آمرزندگان برآورنده حاجات مؤمنان و فریادرس نیکان و شایستگان تویی خدایی که معبودی

إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا

جز تو نیست ای پروردگار جهانیان تویی آفریننده و منم آفریده شده تویی مالک و منم

الْمَمْلُوكُ وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ

مملوک تویی پروردگار و منم بنده تویی روزی ده و منم روزی خور تویی

الْمُعْطَى وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِيلُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا

دهنده و منم خواهنده تویی بخشنده و منم بخیل و خسیس تویی نیرومند و منم بنده

الضَّعِيفُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الذَّلِيلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ

ناتوان تویی عزیز و منم زبون و ذلیل تویی توانگر و منم گدای نیازمند تویی

السَّيِّدُ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْغَافِرُ وَ أَنَا الْمُسِيءُ وَ أَنْتَ الْعَالِمُ وَ أَنَا

آقا و منم بنده تویی آمرزنده و منم بدکار (شرمنده) تویی دانا و منم نادان، تویی

الْجَاهِلُ وَ أَنْتَ الْحَلِيمُ وَ أَنَا الْعَجُولُ وَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ

بردبار و منم شتاب کار تویی بخشاینده و منم مستوجب رحمت

وَ أَنْتَ الْمُعَافَى وَ أَنَا الْمُبْتَلَى وَ أَنْتَ الْمُجِيبُ وَ أَنَا الْمُضْطَّرُّ وَ أَنَا أَشْهَدُ

تویی عافیت بخش و منم (بنده) گرفتار تویی اجابت کننده و منم بنده درمانده و من گواهی ده

بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطَى عِبَادَكَ بِلَا سُؤَالٍ وَ أَشْهَدُ بِأَنَّكَ

که براستی تویی خدایی که معبودی جز تو نیست به بندگانت بدون سؤال عطا کنی و گواهی دهم که براستی

أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَ صَلَّى

تویی خدای یگانه یکتای تنهای بی نیاز فرد، و بازگشت همه بسوی تو است و درود

اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي

خدا بر محمد و اهل بیت پاک و پاکیزه اش باد و بیامرزش گناهانم را

وَ اسْتُرْ عَلَيَّ عِيُوبِي وَ افْتَحْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ رِزْقًا وَ اسْبِعَا يَا

و بپوشان بر من عیبهایم را و باز کن برای من از نزد خود دری از رحمت و روزی فراخ ای

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

مهربانترین مهربانان و حمد مخصوص پروردگار جهانیان است بس است ما را خدا و نیکو و کیلی است

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و جنبش و نیرویی نیست مگر به خدای والای بزرگ .